

Lighed og Frihed.

Befiunget

paa

Velædle, Velfornemme

Hr. JÖRGEN ERICH MÖLLER

og

Velædle, Velfornemme

Jfr. ELISABETH SOPHIA MÖLLER,

Deres Bryllups-Dag

den 21de Junii 1796,

av

Huufets fande Ven.

BERGEN, 1796.

Trykt hos R. Dahls Efterleverske.

Nys stod for vort Dye et hæderligt Par —
Høytidelig var os den Scene —
Ey Livet en meere betydelig har,
End den, som skal Hierter foreene.

Jeg vil ikke ødsle med Digteres Træf,
Naar de om en Skabning vil prale;
Men søger saa lige naturligen væk,
I simpleste Dragt den at male —

Her saae vi en Brud, der, som Baaren, saa skion,
At have udvalgt sig en Mage,
Dg hældigen truffet dens yndige Son,
Som kunde strax Elskov indjage.

Udspirende Begge af hæderlig Rod,
Dg Blomster af selv samme Stamme,
De snart sammenvexlede Blikke forstod,
Dg Onskerne bleve de samme.

De derfor i Ungdommens favreste Aar,
For Tidens Avoxling at deele,
Ret hastig at ægte hinanden, attraaer;
Alfader skal styre det Heele —

Men endskiondt her hersket saa sød Symphonie,
Dg Fremtiden loved' en bedre;
Som Unge De føle sig endnu ey fri,
Den Handling skal adspørge Fædre.

Mod. Søn og mod Datter udviistes Forstand,
Forældre strax Pagten velsigne:

"Bliv elskværdig Kone, blive lykkelig Mand,

"Jers Egteskab vores kun ligne!

"Vi have ey Lader av Rigdomme fuld —

"Som Vi, I for Brødet maae slæbe —

"I givtes ey bort, som et Offer for Guld,

"Men til Eders Hæld skal vi stræbe!

"I Modgang og Medgang hverandre bliv troe,

"Endskiondt I med Lidet begynde,

"Saa skal dog Fornøielsen hos Eder boe,

"Og Himlen da Balget skal ynde.

Saa tænkte De Gamle — og gid denne Fest

I Dag med høitidelig Glæde

Maae fryde Forældre, oplive hver Gæst,

Som vennehuld her er tilstæde!

Vi horte Dem sværge den helligste Eed,

Og Taaren' stod blank i hvert Øye —

Bort Onske opsteg, da De knælede ned,

Og tilbad sin Gud i det Høye.

Vi ville da alle fra oprømte Siæl

Med Munterhed Handsingen hylde,

Og for at bevise, vi unde Dem vel,

Vi følgende Sange Dem skylde:

For Brud og Brudgom.

Melodie: Fred og Frihed x.

1.

Som forsoundne Ungdoms Dage
Eders Mandom uile hen,
Sorgløs og foruden Plage
Glæden komme nye igien!
Vel har hver en Dag sin Møje;
Men den tit bewirke kan,
Livets Belyst at for høje,
Allerhelst i Egtestand.

2.

Maatte Dagens Handling legge
Grundvold til Lyksalighed!
Skænk, o Gud! for alt Dem Begge
En uavbrudt Riærlighed!
Led Dem frem paa Dydens Beye,
Hæder følge Deres Spoer!
Lad Dem glade Hiertter ene,
Gior Din Godhed mod Dem stor!

3.

Zun! sin Stammes første Grode,
Den, hvis Flok saa talrig er,
Faders, Moders Liv forsøde,
Deres Alders Trost Zun vær!
At De udi stærne Dage
Maae, som nu, i omme Bryst
Tænke denne Dag tilbage,
Komme den ihu med Lyst!

Han! en Son av værdig Enke,
 Ret, som hidtil, blive ved,
 Gende daglig Fryd at skænke,
 Til Hun gaaer i Graven ned!
 Da skal Fædres sidste Bønner
 Høyt velsigne dette Par,
 Og den Guld, som Dyden lønner,
 Buse, han Dem bønhørt har.

Brud og Brudgom til Forældre og Sødsfende.

Melodie: Jeg fremmed her til Stedet kom ic.

I.

Hvor rørt av sønlig Kiærlighed,
 Vi ufuldkommen Tak Dem sige!
 At demme Himlen eene veed,
 Til den vor tause Lov skal stige —
 O! Fader! Moder! den modtag:
 Tak for hver Gøndst til denne Dag!

2.

O! maatte De av Alder graae,
 Det De, som Fædre, vist forriene,
 Av os, som Børn, Glæde faae!
 Hvortil vi sælles Flid foreene:
 De roelig doe av Dage mætt,
 Og siig: Guld signet har vor Ret!

For Velgjødere og Venner:

3.

De, som os Yndest udviist har,
Og vil fremdeles Godt os unde,
Vi vist nok uerkiendtlig' var',
Om vi det her forglemme kunde.
Afsader! lad Din Baretægt
Befstærme Dem og Huus og Slægt!

4.

Beslign selv Deres Børnesklok,
Og lad den arve Fædres Hierte!
Og giv Dem altid meer end Nok,
Hvorved at lindre Andres Smerte!
Hæld Huusets Saer og Huusets Moer;
Som ikke langt fra dette boer!!!

5.

Ja! hver en Ben i dette Lav,
Som for os trofast Ønske gjorde—
For æret Ankomst skyldigst hav
Vor Tak, der er en, som den burde;
Vi ønske fra oprømte Siel
De leve længe, lide vel!

Chor:

Vi ønske fra oprømte Siel:
Vi leve længe, lide vel!!!

Selstabs-Sang.

Melodie: Saer Othins Kiæmper.

1.

Kryb ey i Skiul, o Biinens Gud!
Frygt ey for os!
Her fyldte Bæg're tomnes ud,
Her fik du Noes!
Bliv ey Merkur kun alt for gal,
Gaae ham til Ben;
I vores Gunst da nyde skal,
Dg imiter hen
Vi Eder i Bennetav hylde.

2.

Men Elskovs Guld her Prisen bær
Paa denne Dag —
Hver Pige, som end ugiot er,
Snart med Behag
Indvies ved en saadan Fest
I Koners Tal,
Dg aldrig siden staae til Rest,
Men ved sit Val
Hun tælle de blideste Dage!

3.

Nu Skaal for Koner! Møer! Mænd!
Bed dette Bord!
Man Uheld blot av Navnet kiend'!
Skienk os, o Jord!
God Mad, god Drik, god Sovn i Fred,
Sign vore Smaae!
Men Skienk for alt en god Helbred,
Dg lad os gaae
Med Hæder og Roe seent i Graven!!!

